31989L0608

SMERNICA RADY
z 21. novembra 1989
o vzájomnej pomoci medzi správnymi úradmi členských štátov a o spolupráci medzi týmito štátmi a Komisiou pri zabezpečení správneho uplatňovania veterinárnych a zootechnických predpisov

(89/608/EHS)

RADA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva a najmä na jej článok 43,

so zreteľom na návrh Komisie [1],

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu [2],

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru [3],

keďže v rámci poľnohospodárskeho sektoru boli v oblasti veterinárnej a zootechnickej zavedené rozsiahle predpisy;

keďže dobré fungovanie Spoločnej poľnohospodárskej politiky a spoločného trhu s poľnohospodárskymi výrobkami, rovnako ako výhľadové zrušenie veterinárnych kontrol na hraniciach so zreteľom na vytváranie vnútorného trhu s výrobkami, ktoré takým kontrolám podliehajú, vyžaduje posilnenie spolupráce medzi úradmi, ktoré v každom z členských štátov zodpovedajú za uplatňovanie veterinárnych a zootechnických predpisov;

keďže je preto vhodné vytvoriť predpisy, podľa ktorých si príslušné úrady členských štátov musia vzájomne poskytovať pomoc a spolupracovať s Komisiou tak, aby bolo zabezpečené správne uplatňovanie veterinárnych a zootechnických predpisov, najmä prevenciou a odhaľovaním priestupkov proti týmto predpisom a odhaľovaním činností, ktoré sú alebo sa zdajú byť s nimi v rozpore;

keďže tvorba týchto predpisov by, pokiaľ možno, mala vychádzať z ustanovení spoločenstva stanovených nariadením Rady (EHS) č. 1468/81 z 19. mája 1981 o vzájomnej pomoci medzi správnymi úradmi členských štátov a o spolupráci týchto štátov s Komisiou na zabezpečenie správneho uplatňovania colných alebo poľnohospodárskych predpisov [4], naposledy zmeneného a doplneného nariadením (EHS) č. 945/87 [5]; keďže je tiež nutné prihliadať na osobitosti hygienických predpisov,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Smernica stanovuje spôsoby vzájomnej spolupráce príslušných úradov členských štátov zodpovedných za kontrolu veterinárnych a zootechnických predpisov, ako aj ich spolupráce s príslušnými odbormi Komisie s cieľom zabezpečiť dodržovanie týchto predpisov.

Článok 2

1. Na účely tejto smernice sa výrazom:

— „veterinárne predpisy“ rozumejú všetky ustanovenia spoločenstva a ustanovenia prijaté na uplatňovanie predpisov spoločenstva o zdraví zvierat a zdraví ľudí vo vzťahu k

[1] Ú. v. ES C 225, 31.8.1988, s. 4.
[2] Ú. v. ES C 326, 19.12.1988, s. 28.
[3] Ú. v. ES C 56, 6.3.1989, s. 7.
[4] Ú. v. ES L 144, 2.6.1981, s. 1.
[5] Ú. v. ES L 90, 2.4.1987, s. 3.

veterinárnemu sektoru, zdravotným prehliadkam zvierat, mäsa a ďalších výrobkov živočíšneho pôvodu, ako aj k ochrane zvierat,

— „zootechnické predpisy“ rozumejú všetky ustanovenia spoločenstva a ustanovenia prijaté na uplatňovanie zootechnických predpisov spoločenstva,

— „žiadajúci úrad“ rozumie príslušný úrad členského štátu, ktorý žiada o pomoc,

— „žiadaný úrad“ rozumie príslušný úrad členského štátu, ktorý je žiadaný o pomoc.

2. Každý členský štát oznámi ďalším členským štátom a Komisii zoznam príslušných úradov uvedených v článku 1.

Článok 3

Povinnosť poskytnúť pomoc stanovená touto smernicou sa netýka poskytnutia informácií alebo dokladov získaných príslušným úradom uvedeným v článku 1 v rámci jeho právomocí na žiadosť súdneho orgánu.

Takéto informácie alebo doklady však budú poskytnuté, aj keď nie je dotknutý článku 14, vo všetkých prípadoch, keď súdny orgán, ktorý je v tomto zmysle konzultovaný, dá na to svoj súhlas.

HLAVA I

Pomoc na vyžiadanie

Článok 4

1. Na základe riadne zdôvodnenej žiadosti žiadajúceho úradu žiadaný úrad:

— odovzdá žiadajúcemu úradu všetky informácie, osvedčenia, doklady alebo ich overené opisy uvedené v odseku 2, ktoré vlastní alebo ktoré môže získať, a ktoré umožňujú preveriť, či sa dodržujú predpisy stanovené veterinárnymi a zootechnickými predpismi;

— vhodným spôsobom preverí správnosť skutočností oznámených žiadajúcim úradom a o výsledku takéhoto šetrenia žiadajúci úrad informuje, a to vrátane informácií, ktoré boli na takéto šetrenie nevyhnutné.

2. Pri získavaní týchto informácií žiadaný úrad alebo správny úrad, ktorý bol týmto úradom určený, bude postupovať tak, ako by rokoval o svojej vôli alebo na žiadosť iného úradu zo svojej vlastnej krajiny.

Článok 5

1. Na základe žiadosti žiadajúceho úradu mu žiadaný úrad poskytne alebo umožní poskytnúť všetky platné predpisy členského štátu, v ktorom sídli, o všetkých dokumentoch alebo rozhodnutiach vydaných príslušnými úradmi, ktoré sa týkajú uplatňovania veterinárnych a zootechnických predpisov.

2. K žiadostiam o informácie týkajúcim sa predmetu dokumentu alebo rozhodnutia, o ktorých poskytnutie sa žiada, sa na požiadanie žiadaného úradu pripoja preklady do úradného jazyka alebo do jedného z úradných jazykov členského štátu, v ktorom žiadaný úrad sídli.

Článok 6

Na základe žiadosti žiadajúceho úradu žiadaný úrad vykonáva dozor alebo nariadi vykonávať alebo posilniť dozor v rámci oblasti svojej pôsobnosti všade, kde sú očakávané nedostatky, a to najmä:

a) nad podnikmi;

b) nad miestami, kde sa zhromažďujú zásoby tovaru;

c) nad ohlásenými pohybmi tovaru;

d) nad dopravnými prostriedkami.

Článok 7

Na základe žiadosti žiadajúceho úradu mu žiadaný úrad poskytne všetky príslušné informácie, ktoré má k dispozícii alebo ktoré získa v súlade s článkom 4 odsekom 2, najmä vo forme správ a ďalších dokladov alebo overených opisov alebo výpisov z takých správ alebo dokladov, ktoré sa týkajú činností, ktoré sú skutočne alebo podľa názoru žiadajúceho úradu v rozpore s veterinárnymi alebo zootechnickými predpismi.

HLAVA II

Pomoc bez predchádzajúcej žiadosti

Článok 8

1. Príslušné úrady každého členského štátu poskytnú podľa odseku 2 dobrovoľnú pomoc príslušným úradom iných členských štátov, a to aj bez ich predchádzajúcej žiadosti.

2. Pokiaľ to príslušné úrady každého členského štátu s cieľom dodržovania veterinárnych alebo zootechnických predpisov považujú za vhodné:

a) vykonávajú alebo nechajú vykonávať dozor uvedený v článku 6;

b) oznamujú čo najskôr príslušným úradom ďalších dotknutých členských štátov všetky dostupné informácie, najmä vo forme správ a ďalších dokladov alebo overených opisov alebo výpisov z takýchto opráv alebo dokladov týkajúce sa činností, ktoré sú alebo sa zdajú byť v rozpore s veterinárnymi alebo zootechnickými predpismi a najmä spôsobov alebo metód používaných pri týchto činnostiach.

HLAVA III

Záverečné ustanovenia

Článok 9

1. Príslušné úrady každého členského štátu oznámia Komisii čo najskôr po tom, čo ich samy získajú:

a) všetky informácie, ktoré považujú za užitočné, a ktoré sa týkajú:

— tovarov, ktoré sú predmetom alebo sú podozrivé z toho, že sú predmetom obchodov, ktoré sú v rozpore s veterinárnymi a zootechnickými predpismi,

— metód a postupov, ktoré sa používajú alebo je podozrenie, že sa používajú v rozpore s takýmito predpismi;

b) všetky informácie o nedostatkoch alebo medzerách v spomenutých predpisoch, ktoré sa pri ich uplatňovaní zistia alebo predpokladajú.

2. Komisia oznámi príslušným úradom každého členského štátu čo najskôr po tom, čo ich sama získa, všetky informácie, ktoré umožňujú dodržovanie veterinárnych a zootechnických predpisov.

Článok 10

1. Pokiaľ sú príslušné úrady členského štátu informované o činnostiach, ktoré sú v rozpore alebo sa zdajú byť v rozpore s veterinárnymi alebo zootechnickými predpismi, a ktoré sú z hľadiska spoločenstva zvlášť významné:

— pokiaľ majú alebo môžu mať následky v ďalších členských štátoch, alebo

— pokiaľ sa zmieneným úradom zdá byť pravdepodobné, že podobné činnosti boli vykonávané tiež v iných členských štátoch,

oznámia tieto úrady Komisii čo najskôr buď zo svojej vlastnej iniciatívy, alebo na základe zdôvodnenej žiadosti Komisie všetky príslušné informácie v prípade potreby vo forme dokladov alebo opisov alebo výpisov z dokladov, ktoré sú nevyhnutné na to, aby Komisia mohla koordinovať kroky podniknuté členskými štátmi.

Komisia oznámi tieto informácie príslušným úradom ďalších členských štátov.

2. Pokiaľ sa oznámenia uvedené v odseku 1 týkajú prípadov, ktoré pravdepodobne predstavujú nebezpečie pre zdravie ľudí, a pokiaľ nie sú k dispozícii iné metódy prevencie, môžu byť tieto informácie po dohode medzi zúčastnenými stranami a Komisiou obsiahnuté v oznámení pre verejnosť.

3. Informácie týkajúce sa fyzických alebo právnických osôb sú podľa odseku 1 oznamované len v rozsahu nevyhnutne nutnom k oznámeniu činností, ktoré sú v rozpore s veterinárnymi a zootechnickými predpismi.

4. Pokiaľ príslušné úrady členského štátu použijú odsek 1, nemusia oznamovať informácie uvedené v článku 8 odseku 2 písmeno b a v článku 9 príslušným úradom ostatných dotknutých členských štátov.

Článok 11

Komisia a členské štáty v rámci Stáleho veterinárneho výboru alebo Stáleho zootechnického výboru:

— obecne preveria funkčnosť systému vzájomnej pomoci stanoveného touto smernicou,

— so zreteľom na navrhované závery preveria príslušné informácie oznámené Komisii podľa článkov 9 a 10 a postupy takéhoto oznamovania.

Na základe tohto šetrenia Komisia podľa potreby odporučí zmeny v existujúcich predpisoch spoločenstva alebo navrhnutie doplňujúcich predpisov.

Článok 12

Na účely uplatňovania tejto smernice podniknú členské štáty všetky kroky nevyhnutné na:

a) zabezpečenie dobrej koordinácie medzi príslušnými úradmi podľa článku 1;

b) vytvorenie požadovanej vzájomnej a priamej spolupráce medzi úradmi, ktoré sú touto úlohou poverené.

Článok 13

1. Táto smernica nezaväzuje príslušné úrady členských štátov na zaručenie vzájomnej pomoci v prípadoch, kde by takouto pomocou bol pravdepodobne dotknutý verejný poriadok alebo akékoľvek iné základné záujmy štátu, v ktorom tieto príslušné úrady sídlia.

2. Každé odmietnutie pomoci sa zdôvodní.

Článok 14

Doklady uvedené v tejto smernici môžu byť nahradené počítačovo spracovanými informáciami v akejkoľvek forme, slúžiacimi na rovnaký účel.

Článok 15

1. Informácie oznámené v akejkoľvek forme podľa tejto smernice sú dôverné. Vzťahuje sa na ne služobné tajomstvo a ochrana, aká sa na podobné informácie vzťahuje podľa vnútroštátneho práva členského štátu, ktorý informácie prijíma, ako aj podľa zodpovedajúcich predpisov uplatňovaných na orgány spoločenstva.

Informácie uvedené v prvom pododseku nemôžu byť zaslané najmä osobám, ktoré v členských štátoch alebo v inštitúciách spoločenstva na to nie sú oprávnené. Tieto informácie nemôžu byť využité na iné účely, než aké stanovuje táto smernica, pokiaľ na to úrad, ktorý informácie poskytuje, nedá výslovný súhlas a pokiaľ

takéto oznámenie alebo použitie informácií nie je v rozpore s predpismi členského štátu, v ktorom sídli úrad, ktorý informácie prijal.

Informácie poskytované podľa tejto smernice sa oznámia žiadajúcemu úradu, len pokiaľ to nie je v rozpore s platnými predpismi členského štátu alebo žiadaného úradu.

Členské štáty zabezpečia, aby informácie získané v rámci systému vzájomnej pomoci zostali dôverné aj po uzatvorení prípadu.

2. Odsek 1 nebráni využitiu informácií získaných podľa tejto smernice pri akýchkoľvek súdnych žalobách alebo súdnych konaniach vedených z dôvodov nedodržovania veterinárnych a zootechnických predpisov alebo pri prevencii a odhaľovaní nedostatkov vo vzťahu k fondom spoločenstva.

Príslušný úrad členského štátu, ktorý tieto informácie poskytol, musí byť o takomto využití informovaný.

Článok 16

Členské štáty informujú Komisiu a ďalšie členské štáty o zmluvách o dvojstrannej vzájomnej pomoci uzatvorených s veterinárnymi správami tretích krajín.

Komisia obdobne informuje členské štáty o rovnakých zmluvách, ktoré sama uzatvára s tretími krajinami.

Článok 17

Okrem poplatkov hradených expertom sa členské štáty vzájomne zrieknu nárokov na náhradu výdavkov vyplývajúcich z tejto smernice.

Článok 18

Táto smernica nemá v členských štátoch vplyv na uplatňovanie zásad o vzájomnej pomoci v trestných záležitostiach.

Článok 19

S účinnosťou do 1. júla 1991 uvedú členské štáty do účinnosti právne a správne predpisy nevyhnutné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Článok 20

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 21. novembra 1989

Za Radu

predseda

H. NALLET